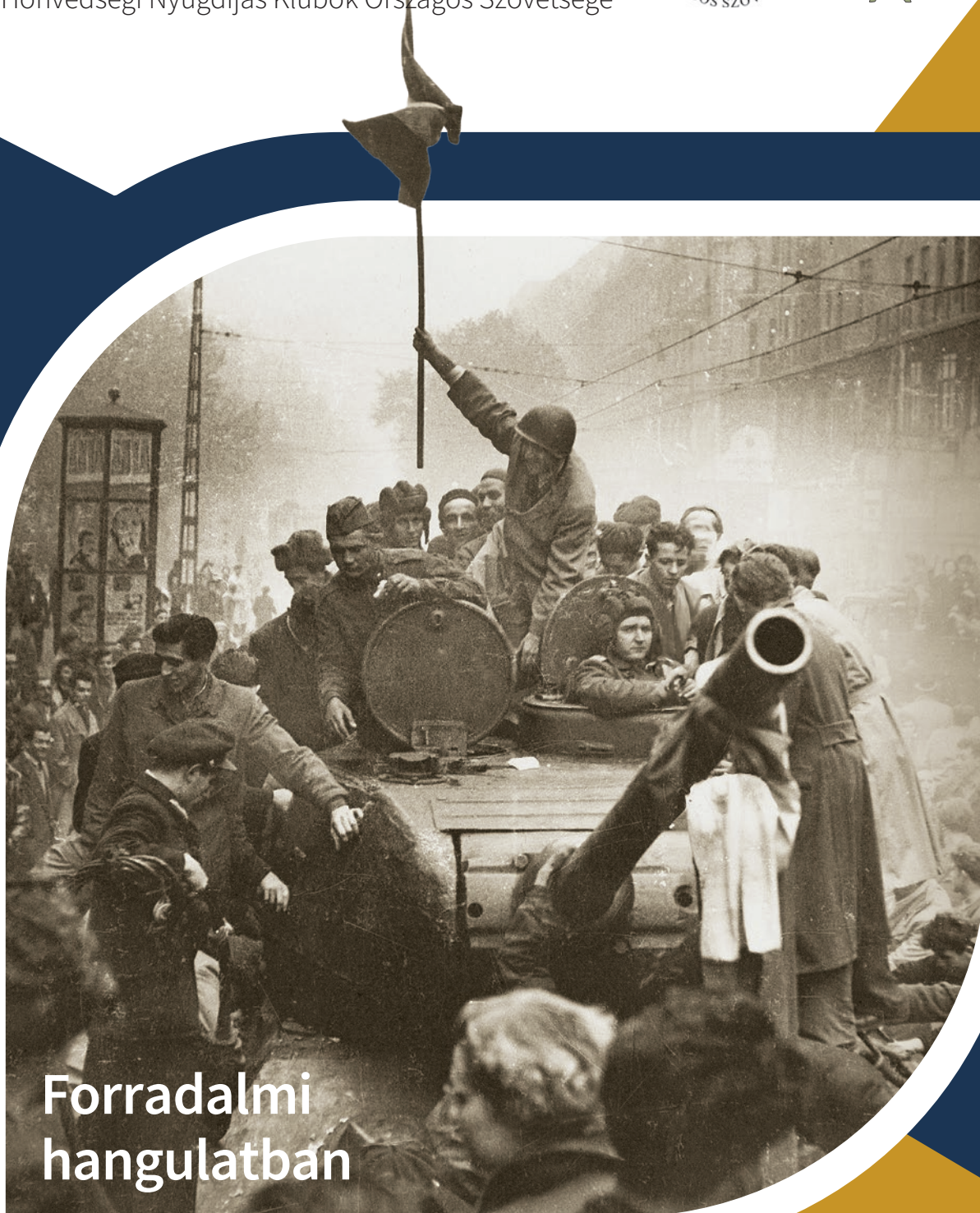

V. évfolyam. 3. szám ♦ 2025. december

HOKOSZ

Krónika

Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége

Forradalmi
hangulatban

HOKOSZ Krónika

V. évfolyam 3. szám, 2025/3.

TARTALOM

KÖSZÖNTŐ

A múlt értékei, a jövő zálogai 3

HADTUDOMÁNY

A Magyar Tudományos Akadémiáról és a hadtudományról 4

BESZÁMOLÓ

Látogatás a Fővárosi Vízművek Gruber József Víztorlójában 10

Bemutakozott a HOKOSZ és a BPNYK a Gondosóra-napon 12

KULTÚRA

Művészeti Seregszemle a BEOSZ és a HOKOSZ közös rendezésében 14

IN MEMORIAM

Egy felejthetetlen katonai parancsnok emlékére 15

TÖRTÉNELEM

Emlékezzünk Gróf Klebelsberg Kunóra! 16

HÍREK

Idősek világnapja a Honvéd Kulturális Központban 17

Sírgondozás Kiskunlacházán 17

BESZÁMOLÓ

A MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Budaörsi Tagozat története 18

Terménybemutató a Stefánia Palotában 20

Bálint György Honvéd Kertbarát Emlékdíj 21

BÚÉK

BÚÉK 2026 22

A nemzet tudományos erőit integráló, tudományos testület hazánkban a Magyar Tudományos Akadémia (MTA), amely ebben az esztendőben ünnepli fennállásának 200. évfordulóját.

»»»» 4

Ha röviden kellene beszámolni az október 18-án, a Néprajzi Múzeumban lezajlott Gondosóra-napról, akkor csak annyit írnánk, hogy jól szervezett, informatív, szórakoztató és hasznos rendezvény volt.

»»»» 12

Gróf Klebelsberg Kunó Minisztersége alatt népiskolák ezreit építtette, egyetemeket alapított, valamint kutatóközpontokat és külföldi kollégiumokat hozott létre a tehetséges fiatalok képzése érdekében.

»»»» 16

Lassan közeledik az év vége. Családi körben, baráti társaságban előkerülnek a régi, embert próbáló események emlékei, vagy éppen még a ma is megmosolyogtató történetek. Most egy ilyen csokorral kedveskedünk olvasóinknak.

»»»» 22

Tisztelgés az idősök és a nyugállományú katonák előtt

A múlt értékei, a jövő zálogai

Október 1-én, az idősök világnapján, a Honvédelmi Minisztérium a nyugállományú katonákat és honvédségi nyugdíjasokat köszöntötte.

„A nemzet erkölcsi állapotának egyik legfontosabb mércéje az, hogyan bánt az időseivel. Aki megbecsüli, gondoskodással övezi őket és jól használja tudásukat, az erős jövőt épít” – fogalmazott dr. Czermann János, a Honvédelmi Minisztérium humánerőforrásért felelős helyettes államtitkára.

A Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központ patinás falai között gyűltek össze azok, akik életüket a haza szolgálatának szentelték. Az ENSZ 1991-ben nyilvánította október 1-ét az idősök világnapjává, emlékeztetve a társadalmakat az idős korosztály megbecsülésének fontosságára. Jelenleg világszerte több mint egymilliárd ember, Magyar-

országon mintegy kétmillió 65 év feletti ember tartozik abba a korosztályba, amelynek tagjai élettapasztalatukkal és példamutatásukkal ma is alakítják a jövőt.

Béke és szolgálat

Dr. Czermann János hangsúlyozta: „A mindenkori Magyar Honvédség erőfeszítéseinek legnagyobb eredménye a béke. Az, hogy Magyarország polgárai biztonságban élhetnek, a katonák szolgálatának és az idősebb generációk példamutató áldozatvállalásának köszönhető. A béke – nem adottság, hanem eredmény, közös teljesítmény, amelyhez minden nemzetnek hozzájárult a maga részét”.

Elismerések és megbecsülés

A Honvédelmi Minisztérium az elmúlt években számos intézkedéssel fejezte ki megbecsülését a nyugállományúak iránt: emelkedtek a szo-

ciális és kegyeleti támogatások, bővültek a kedvezmények és ösztöndíjak, létrejött az Obsitos-tör, az erkölcsi elismerés jelképe, és rendszeres fórumokat szerveznek a nyugállományú szervezetekkel, biztosítva, hogy a hagyomány és a tapasztalat tovább éljen.

Híd múlt és jövő között

A modernizáció és a technikai fejlődés mellett a honvédelmi kultúra átadása, a fiatal generációk nevelése kiemelt nemzetstratégiai cél. A több mint 18 ezer nyugállományú katona és egykori honvédségi nyugdíjas kulcsszerepet játszik ebben – tudásukkal, példájukkal és elhivatottságukkal hidat képeznek múlt és jövő között. „Ma nemcsak tiszteletünket kívánjuk kifejezni, hanem kézzelfogható módon elismerni mindazt, amit az idősebb generációk a haza szolgálatáért tettek” – mondta dr. Czermann János, mielőtt átadta a Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter és dr. Böröndi Gábor vezérezredes által adományozott elismeréseket. Az ünnepségen Mihócza Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének területvédelmi helyettese is részt vett, közösen tisztelgve a szolgálatban évtizedeket eltöltötték előtt. „Aki őrzi a múltat, az biztos kézzel formálja a jövőt”.

Az MTA és a hadtudomány a Magyar Tudós Társaság megalapításának 200. évfordulója alkalmából

A nemzeti keretek között művelt tudomány, amely a nemzeti hagyomány és kultúra szerves része, egyúttal egyetemes és nemzetközi jellegű is. Eredményei mindenkor mélyrehatóan befolyásolják a társadalom valamennyi szféráját: a társadalmi-politikai folyamatokat, a szellemi-kulturális életet, a gazdaságot, a műszaki-technikai fejlődést és életünk minden területét. Stratégiai tényezőként az ország modernizációjának legdinamikusabb hajtóerejévé válhat. Szervezett tudomány nélkül nincs társadalmi haladás; a tudatlanság, bármilyen aktív és odaadó is, képtelen olyasmit alkotni, ami a fejlődést szolgálja.

A nemzet tudományos erőit integráló, legfelső tudományos testület hazánkban a Magyar Tudományos Akadémia. Ennek a rendkívüli jubileumi esztendőnek kíván tisztelegni megemlékező írásunk.

Az Akadémia küldetése

A Magyar Tudományos Akadémia – Széchenyi István alapítói szándékával összhangban – kétszáz éve folyamatosan megújulva szolgálja a tudást, a nemzetet és az egyetemes tudományt. Működése a tudományos tények, elvek és módszerek tiszteletén, valamint a nemzet iránti elkötelezettségen alapul.

Mai működését az 1994-ben elfogadott akadémiai törvény

szabályozza, amely a rendszerváltás után alapjaiban alakította át a testület jogállását. Megszüntette az állam politikai befolyását, és megfelelő szabadságot biztosít a testület működéséhez. Tevékenységébe bevonja a kezdeményezésére megalakult, határon túli akadémiai bizottságokat, gondoskodva a Kárpát-medence magyarságának integrálásáról a hazai tudományos közéletbe.

Az MTA önkormányzati elven működik, ellátja a tudományok művelésével és terjesztésével kapcsolatos feladatokat, és állást foglal a nemzet egészét érintő tudományos, tudománypolitikai, valamint társadalmi kérdésekben.

Küldetesei:

- a magyar tudományos közösség egyesítése;
- a magyar nyelv ápolása;
- a nemzet tudományos és kulturális örökségének gondozása;
- a magyar tudományos kutatás érdekeinek képviselete;
- a tudományetika érvényesítése és a tudományos minőség őrzése;
- a magyar tudomány nemzetközi kapcsolatainak bővítése, eredményeinek megjelenítése és érdekeinek képviselete;
- annak biztosítása, hogy tagjainak tudása mindenkor a nemzet rendelkezésére álljon.

A tudományokat az Akadémián ma a 11 osztály keretében működő 84 akadémiai tudományos bizottság képviseli. A köztestületet a tudományos fokozattal rendelkező, mintegy 18 000 fős tagság alkotja. Az akadémikusok száma nem lehet több, mint 365 fő, míg az MTA-doktorok létszáma jelenleg ennek közel hétszerese. Az Akadémia által adományozható MTA doktora és az akadémikus

cím a tudományos kiválóság hazai elismerésének legmagasabb szintjét képviselik.

Rögös úton a megalakítástól napjainkig

A tudomány és irodalom magyar nyelvű művelőit összefogó, az anyanyelv modernizálását irányító szervezet létrehozására már a 18. század végétől több terv született. Ezek a törekvések európai mintákat követtek: az Académie Française 1634-es alapításától kezdve számos országban szerveztek hasonló intézményeket. 1825. november 3-án a pozsonyi országgyűlés alsó táblájának kerületi ülésén gróf Széchenyi István lovas kapitány – a 4. huszárezred első lovasszázadosa – így ajánlott fel adományt:

„Tisztelt Statusok és Rende! Én ugyan nagy nem vagyok, de vagyonos ember vagyok, ezért nemzeti nyelvemnek gyarapítására egy egész esztendei jövedelmemet ajánlom, úgy, hogy ennek a kívánt célra való fordítása s elrendelése mindenkor az országgyűléstől függjön”.

Széchenyi és az alapítók

Széchenyi 60 ezer forintos adománya nem ötletszerű és magányos tett volt. A Nemzeti Múzeumot megalapító apja példáját követve, kötelességtudattól és hivatásérzettől indítva már évek óta kereste a cselekvés terét. Széchenyi példáját azonnal követte Károlyi György, Andrássy György és Vay Ábrahám. Ők négyen számítottak az alapítóknak, és a felajánlott összeg tőkájének kamatait fizették be.

Az egyesületként létrejött tudós társaság alapítását az or-

szággyűlés törvénybe iktatta. Az 1827:XI. törvénycikk, „A hazai nyelv művelésére felállítandó tudós társaságról vagy magyar akadémiáról” címet viseli.

Az 1845-től hivatalosan Magyar Tudományos Akadémia néven ismert intézmény 1830-ban, az alapszabályok kidolgozása és királyi jóváhagyása után kezdhetett meg tényleges működését. Célja a magyar nyelv pallérozása és ápolása mellett a tudományok művelése volt. Az első elnök Teleki József, alelnök Széchenyi István lett.

A tagság rendszere

Az alapszabály szerint a társaságnak négyféle tagja volt:

- igazgatótanács tagok – „oly jeles férfiak”, akiket születés, érdem vagy vagyon tett arra érdekessé;
- tiszteletbeli tagok – hazafiak, akik magyar nyelvű publikációval rendelkeztek, vagy a magyar nyelv terjesztésében kiemelkedő eredményt értek el;
- rendes tagok – tanult férfiak, akik alaposan ismerték a magyar nyelvet és az egyéb tudományokban is jártasságot szereztek, már ismerték magukat műveik által;
- levelező tagok – dícséretes szorgalmú hazafiak, akik munkásságukkal még nem szereztek hírnevet, de a társaság hasznára reményt nyújtottak.

A tudományok, a kultúra és a magyar nyelv művelése a rendes tagok és levelező tagok feladata volt. Az intézmény figyelmének középpontjában eleinte a nyelvművelés állt. Ennek első maradandó eredménye a magyar helyesírás egy-egységesítése és a nyelvtan rögzítése volt, ami az adott időszakban a nemzettudatot erősítette.

Az Akadémia első szervezeti struktúrája

A Magyar Tudós Társaság hamarosan a szellemi élet fő szervezőjévé vált: hat osztálya – nyelvtudományi, bölcséleti, történeti, matematikai, törvénytudományi és természettudományi – a tudományok egészét átfogta. A természet- és alkalmazott tudományok terén a tevékenység súlypontja a külföldi eredmények közvetítése és meghonosítása volt.

1849 után az Akadémia tevékenységét és autonómiáját erősen korlátozták. Az ezt szolgáló alapszabály-módosításra végül 1858-ban került sor: a magyar nyelvű tudományművelés célja kimaradt, ugyanakkor a választási eljárásokba beleszólást kapott az uralkodó által kinevezett biztos.

Az Akadémia neoreneszánsz stílusú palotáját, amelyet Friedrich August Stüler tervei alapján Ybl Miklós és Skálniczky Antal épített, 1865-ben avatták fel.

A kiegyezéssel visszanyert széles körű nemzeti önrendelkezés kedvezőbb működési feltételeket biztosított, így az Akadémia az 1870-es évektől valóban az ország tudományos életének központjává vált. A magyar nyelv ápolása mellett a tudományok művelése akkortól került az intézmény tevékenységének homlokterébe.

Az Akadémia a politikai változások és a dualizmus korában

A dualizmus évtizedeiben (1867–1918) az Akadémia minden elnöke – Eötvös József, Lónyai Menyhért, Trefort Ágoston, Eötvös Loránd, Berzeviczky Antal – hosszabb-rövidebb ideig miniszteri posztot is betöltött. Ez a tény jól mutatja, milyen volt a viszony az Akadémia és a politikai hatalom között.

A második világháborút követően az 1949. évi XXVII. törvény szovjet típusú akadémiaivá alakította át a tudósok testületét. Az akadémikusok jelentős részét tanácskozási jogú taggá minősítették, lényegében kizárták őket korábbi jogosultságaikból, és több tudományosan fajsúly nélküli személy került az intézménybe. A politika teljesen megvetette a lábát az akadémiaán.

Az 1950-es, 60-as évek reformjai

Jelentősebb változást hoztak az 1951–1960 közötti évek, amikor létrejött az Akadémia kutatóintézeteinek hálózata. Az 1980-as évek végén újabb reformfolyamat indult: a közgyűlés rehabilitálta az 1949-ben méltatlanul kizárt akadémikusokat.

Az 1994. évi XL. törvény alapvető változást hozott: az Akadémia önkormányzati elven alapuló jogi személyként működő köztestületként határozta meg jogállását, és tagságát a tudományos fokozattal rendelkezőkre kiterjesztette. Ez gyökeres változást eredményezett a tudós testület létszámában, szervezetében és működésében.

2019-ben az akadémiai intézeteket leválasztották az MTA-ról, és közvetlenül a Kulturális és Innovációs Minisztérium alá rendelték az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatot, amely 2023-tól a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat nevet viseli. Az Akadémia a kutatói hálózat szervezeti elkülönítése ellenére is megjeleníti a magyar tudomány egységét: összefogja és képviseli a hazai és a határon túli magyar tudományt, beleértve a bölcsészet, társadalom-, élet- és természettudományokat, a kutatóintézeteket, az egyetemeket, a vállalati kutatóhelyeket és a kutatók nemzedékeit.

Hadtudomány a Magyar Tudományos Akadémián

Természetesnek tekinthető, hogy az akadémiaát alapító Széchenyi István gróf katonaként kötődött a hadtudományhoz, fontosnak tartotta annak művelését, és támogatta, hogy az szerepet kapjon a testületben. Ő maga is behatóan – kutatói mélységben – foglalkozott kora hadtudományának kérdéseivel.

Idézet Széchenyitől:

„Az egész hadművészetnek csak két szabálya van, mely a győzelmet biztosítja. Az egyik a csapatok minősége, amely összetevődik az erős bátorságból, a hadmozdulatok gyorsaságából és a veszélyben való kitartásból. A másik a tér ügyes felhasználása...”

A Magyar Tudós Társaság Széchenyi kezdeményezésére alapszabályai közé iktatta a hadtudomány magyar nyelven való művelését, és ő személyesen mindvégig támogatta ezt a munkát.

1838 kiemelkedő év volt a hadtudomány szempontjából, amikor Tanárky Sándort rendes taggá választották. Székfoglalóját gróf Teleki József elnök és gróf Széchenyi István alelnök jelenlétében tarthatta a „A hadtudományoknak az álladalmak, különösen magyar hazánk fenntartására életbe ható fontosságáról” című témában. Ebben Tanárky a hadtudomány hazai fejlesztésének programját fogalmazta meg.

A hadtudományi kutatások kezdetei és a hadtudományi bizottság

A Magyar Tudós Társaságban a hadtudomány meghatározása és tudományok rendszerében el-

foglalt helye körüli vélemények megoszlottak. A kor uralkodó felfogásához híven, elsősorban a porosz Bülow és Károly főherceg hatására a hadtudomány fő tételeit matematikai igazságokra alapozták, és a matematikai tudományok egyik ágazataként kezelték. Ezt követte Tanárky Sándor is.

Ezzel szemben Antoine Henri Jomini, a kor neves katonai vezetője és hadtudományi tanulmányok írója a hadtudományt a művészetekkel azonosította, és úgy vélte, hogy nem tudománynak, hanem művészetnek kell tekinteni.

A harmadik irányzat képviselője Kiss Károly honvéd ezredes volt, akit a Magyar Tudós Társaság 1840-ben rendes taggá választott. Ő Carl von Clausewitz elméleti munkái nyomán a hadtudományt a tudományokhoz tartozónak ismerte el.

A hadtudományi alosztály megalakulása

Az MTA 1845. évi nagygyűlésén létrehozták a mathematicai

osztály hadtudományi alosztályát, amelybe egy rendes és két levelező tagot soroltak be. A hazai hadtudomány képviselői a kezdeti időszakban a „hadtudományok honosítására” törekedtek. A hadtudomány ágainak korabeli elnevezése a következő volt:

1. A háború politikája, vagy hadi politika
2. A hadtudomány elmélete
3. Stratégia
4. Taktika
5. Hadi történetírás
6. Katonai tan- és nevelési rendszer
7. A hadi építés mestersége
8. Hadi földírás
9. Fegyver- és lőszerismeret

A szabadságharc leverése után a hadtudományi munkálkodás szakírói szinten nem maradt abba, azonban szervezeti lehetőségei csökkentek: 1858-ban a mathematicai osztály megszüntette a hadtudományi alosztályt. A továbbiakban az osztály keretében

folyt a hadtudományi munka, ami mérsékeltabb képviselést jelentett.

A dualizmus és a nemzeti hadtudomány

A dualizmus korában azonban erőteljesen megindult a hadtudomány ágainak művelése. Az 1880-as években a közös hadseregben folyó összbirodalmi érdekű hadtudományi kutatások mellett a Magyar Királyi Honvédségnél folyó nemzeti szempontú hadtudományi kutatómunka is teret nyert, főként a Ludovika Akadémia keretei között.

A hadtudomány kiegyezést követő fellendülésének köszönhetően az MTA 1883-ban megalakította a III. osztályhoz tartozó Hadtudományi Bizottságot, amelynek első elnöke Hollán Ernő levelező tag lett. Munkássága nemcsak a hadtudományi szervező munka és a tudomány művelésében volt jelentős, hanem az ország közlekedési hálózatának fejlesztésében is.

Kisfaludi Lipthay Sándor,
az MTA rendes tagja így írt róla:

„Az Akadémia babérjával
koszorúzza Hollán Ernő
emlékét, aki nemzeti érdekeink
önfeláldozó harcosa volt,
és hazai vasúthálózatunk
Széchenyi szellemében való
megalapításával nevét erőteljes
vonásokkal véste be a modern
Magyarország képébe”.

Hollán honvédelmi államtitkárként 1870–1872 között fő szerepet játszott a Magyar Királyi Honvéd Akadémia 1872-es megnyitásában, az ország 7 honvédkerületre osztásában, a honvéddlovasság bővítésében, a szórólövegek rendszeresítésében, valamint a honvédség szervezetének, felszerelésének, kiképzésének fejlesztésében.

Hadtudományi tevékenység a 20. században

Hollán Ernő a hazai hadtudomány eredményeinek értékelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy számos külhoni katonai mű jelent meg magyar nyelven, de eredeti, új hazai tudományos csupán egy: „Az önálló kutatás terén csak egy íróval Kápolnai Pauer István-nal találkozunk Magyarországon hadászati védelme keletről vagy északkeletről jövő támadás ellen c. művében”. A kiegyezés évében Kápolnainak az önálló nemzeti hadügy és hadsereg felállítását tudományosan is indokolóan két műve jelent meg: A honvéd kézikönyv (Szolgálati Szabályzat, Harcászat, Tábori Utasítás és Fegyvertan részekkel), és a Magyarország hadászati védelme észak vagy keletről jövő támadás ellen.

Levelező tagi székfoglalójában Kápolnai a tudomány osztályozásának kérdését vizsgálta, különös

tekintettel arra, hogy a hadtudomány a matematikai és természettudományi osztályhoz, vagy a társadalomtudományok közé sorolandó. Ez a kérdés abban az időben a hadtudomány egyik kiemelt figyelmet élvező vitapontja volt.

A hadtörténelmi bizottság megalakulása

1906-ban Szendrei János művészettörténész indítványozta az MTA II. Bölcséleti, Társadalom- és Történettudományi Osztályán a Hadtudományi Bizottság újbóli felállítását és a Hadtörténelmi Közlemények ismételt megjelenítését. Indoklása szerint:

„A hadtörténelem, mint a magyar történelmi kutatásokkal szorosan összetartozó feladat, az osztály saját körébe tartozónak tekinti, és készséggel járul hozzá a Hadtudományi Bizottság újbóli működéséhez.”

Abban az időben a honvédelmi tárca kivételes jogának tartotta a hadtudományok ágaival való fog-

lalkozást, így az akadémián csak a közös alapjukat képező hadtörténelem művelését tartották fenn. Ennek következtében az MTA-n hadtörténelmi bizottság létesült.

Az alakuló ülésén, 1910-ben, elnöknek Rónai Horváth Jenő altábornagyot, kiváló hadtörténész választották. A bizottság nagyszabású hadtörténelmi kutatási programot fogalmazott meg, amely 1947-ig változatlan maradt. A Honvédelmi Minisztérium kikötése alapján, a Hadtörténelmi Közleményekben harciaszati és hadászati fejtegetések nem jelentek meg.

A második világháború és az azt követő időszak

A második világháborút követő fordulat (1945–1948) kedvezőtlenül érintette a hadtudományt és a hadtörténelmet. 1947-ben az MTA kimondta, hogy a formálisan működő Hadtörténelmi Bizottság feleslegessé vált. Kedvező változásként a HM az Akadémia segítségével létrehozta a Vezér-

kar Hadtörténelmi Osztályát, így 1951-től újból kiadták a Hadtörténelmi Közleményeket.

A hadtudományi képzés csak 1962-től indult meg, a minősítési rendszer is akkortól (hadtudomány kandidátusa és tudomány doktora) jelent meg. 1963-ban alakult meg az MTA Tudományos Minősítő Bizottság Hadtudományi Szakbizottsága. Attól kezdve számos tudós kapta meg a megfelelő tudományos címet.

A rendszerváltás és a hadtudományi bizottság

A rendszerváltást követően az 1994. évi akadémiai törvény lehetővé tette, hogy a IX. Gazdaság- és Jogtudományi Osztály keretében

30 fővel megalakuljon a Hadtudományi Bizottság. A 260 hadtudományi minősített tudósból 163 lett az MTA köztestületi tagja, ebből 141 a Hadtudományi Bizottsághoz, 22 fő pedig más 13 bizottság köztestületéhez csatlakozott.

A 21. századi hadtudomány és az MTA Hadtudományi Bizottság

A 21. század eddig eltelt időszakában a hadtudomány elismertsége az akadémián nőtt, és a hadügy kérdéseiről új ismereteket tudott szolgáltatni más tudományok számára. Számos területen integrálódott az interdiszciplináris és multidiszciplináris kutatások rendszerébe.

A tudományos utánpótlás biztosításában kiemelkedő szerepet játszik a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, amelyet ma a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar támogatásával a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Katonai Műszaki Doktori Iskolái látnak el, együttműködve a honvédség más kutatói feladatokat is ellátó szerveivel és kutatóhelyeivel.

A hadtudományi kutatások elsődleges célja a védelmi doktrinális elvek és stratégiák megalapozása, a nézetek szükség szerinti korrekciója, az euro-atlanti integráció, valamint a haderőreform és a honvédség korszerűsítése tudományos megalapozásának biztosítása.

Tézisszerűen kimondható, hogy a védelmi szféra előtt álló feladatok csak tudományos

elemzésekre és hatásvizsgálatokra támaszkodva teljesíthetők, amelyben az MTA Hadtudományi Bizottságának és minden hadtudományi kutatónak, szervezetnek aktív szerepet kell vállalnia.

A magyar hadtudomány mai szerepe

A magyar hadtudomány ma is támaszkodik a nagy katonai hatalmak tapasztalataira és eredményeire, ugyanakkor kiemelten kezeli nemzeti hagyományait és hadikultúráját. A Hadtudományi Bizottság hozzájárulhat az országépítési és nemzetvédelmi feladatok ellátásához, valamint az MTA presztízsének növeléséhez, amennyiben a nagy történelmi múltú, klasszikus tudományt – a hadtudományt – objektíven és reálisan műveli.

A hadtudomány kutatásának és alkalmazásának célja tehát tudományos alapokra helyezni a nemzetvédelmi döntéseket, miközben biztosítja, hogy a magyar tudomány egysége, tapasztalata és hagyománya minden kihívás esetén a nemzet rendelkezésére álljon.

Turcsányi Károly

Felhasznált irodalom

Ács Tibor: Haza, hadügy, hadtudomány, HM OTF, Budapest, 2001

Magyar Nagylexikon, Magyar Nagylexikon Kiadó, Budapest, 2001.

A Magyar Tudományos Akadémia küldetése 2019 (honlap, letöltés 2025. 10.01.)

A Magyar Tudományos Akadémia története – I. rész: 1825-1918 (honlap, letöltés 2025. 10.05)

A Magyar Tudományos Akadémia története – II. rész: 1928-2019 (honlap, letöltés 2025. 10.05)

Látogatás a Fővárosi Vízművek Gruber József Víztorlójában

A Rákóczi Tagozat április 24-re hirdette meg éves nyílt programjaként a Fővárosi Vízművek Gruber József Víztorlójának megtekintését. A víztorló a Gellérthegy Hegyalja út felé eső oldalán található; Gruber József kezdeti tervei alapján, 1974 és 1980 között épült, és Budapest legnagyobb víztorló medencéjét képezi.

Harmincfős csoportunk indult útnak a Sándor utcái megálló közelében található objektumhoz.

Történelmi előzmények

A város vízellátásával kapcsolatos történelmi előzményekről röviden: Mátyás király korából, a XV. századból származik az első csőrendszer. Az első intézményes vízvezetékek azonban csak a XIX. században épültek. Az 1868-ban kezdődött rendszeres vízellátás előtt Budát és Pestet vízfordó munkások látták el ivóvízzel.

A folyamatos vízhiány problémáját egy nagy kapacitású központi víztorló építésével lehetett megoldani. A Gellérthegy keleti oldala ideális helyszínnek bizonyult, mert magassága miatt szabad eséssel lehetett Budapest szinte egész területére eljuttatni a vizet. Az első gellérthegi víztorlót 1902-ben kezdték

építeni, üzemeltetése egy évvel később indult meg. Az 1950-es évekig a vízhiány fennállt, így épült meg a ma is működő Gruber József víztorló.

Az építmény végleges terveit a FŐMTERV/Mélyépítési tervezési vállalat munkatársai, Galántai György és dr. János József készítette, a kivitelezést pedig a Mélyépítő Vállalat végezte.

A víztorló műszaki jellemzői

A víztorló két medencével rendelkezik, egyenként $40\,000\text{ m}^3$ kapacitással. Az építési földmunkák során $140\,000\text{ m}^3$ földet mozgattak meg. A medencék földmunka szerkezetét 106-106 db pillér, falait 35 cm vastagságú beton alkotja. A tározók zongora alakúak, hogy a víz folyamatos áramoltatásával a minőség tartósan megmaradjon. A 10 méter magas oszlopok íves talpakkal készültek.

A medencéknek három fő követelménynek kell megfelelniük

- Az állandó vízáramlás során a friss víz a tározóban lévő dugattyúszerűen tolja maga előtt, hogy a pangó részekben ne szaporodjanak mikroorganizmusok.
- A szellőzés biztosításával a vízter fölötti levegő állandó cseréje megakadályozza a pára lecsapódását és a mikroorganizmusok elszaporodását, a levegő hőmérséklete a vízzel azonos kell legyen.
- Az előírásoknak megfelelő szerkezet vízzáró, időálló és költséghatékony, leginkább feszített vasbetonból készül.

Különleges élmények várták a látogatókat

Az előkészítésben aktív szerepet vállaló Csoma Gyula nyugalmazott ezredes meglepetésként két közeli érdekes helyet is mutatott a társaságnak. Az első a Filozófusok kertje, amely egy 2001-ben felavatott, bronzból és gránitból készült nyolc alakból álló kör alakú szoborcsoport, a Japánban élő Wagner Nándor alkotása. A mű a világvallási irányzatok harmonikus együttélését szimbolizálja, a központban a közös istenséget jelképező fénylő gömbbel. A második érdekesség a Kilátókő szobor volt, ahonnan a hegyoldalon gyönyörű panoráma nyílik a budai várra és a városra. A Lesnyei

Márta által készített szobor Buda királyfit és Pest királykisasszonyt ábrázolja, a mai Budapest létrejöttének (1873. november 17.) 100. jubileumi évfordulójára készült, 1982-ben avatták fel.

A különleges víztároló-látogatás és a környék meglepetés helyszínei a résztvevők visszajelzései alapján felejtethetetlen élményt nyújtottak. Köszönet illeti Csoma Gyulát, minden résztvevőt, valamint Krasznay László nyugalmazott mérnök alezredest a fotókért.

Hárai Tibor
a Rákóczi tagozat elnöke

Gruber József életútja

Gruber József (1915–1972)
1950-től a Budapesti Műszaki Egyetem Áramlástani Tanszékének tanszékvezető tanára, 1953 és 1955 között a Gépészmérnöki Kar dékánja, majd 1961 és 1964 között a Műegyetem rektora volt. Tervezői munkájának fontos műszaki alapelve: „a megfelelő működés áramlástani feltétele az, hogy akkor nem alakul ki nagyméretű örvény a medencében, ha a hozzááramlás potenciális”.

Fotó: Krasznay László ny. m. alezredes

Bemutatkozott a HOKOSZ és a BPNYK a Gondosóra-napon

Ha röviden kellene beszámolni az október 18-án, a Néprajzi Múzeumban lezajlott Gondosóra-napról, akkor csak annyit írnánk, hogy jól szervezett, kiváló hangulatú, informatív, szórakoztató és mindenképpen hasznos rendezvény volt. Ajánlom figyelmükbe a bővebb tudósítást!

Az eseményt Solymár Károly Balázs infokommunikációért felelős államtitkár nyitotta meg, majd dr. Beneda Attila családügyekért felelős helyettes államtitkár és dr. Juhász Roland, a Kormányzati Szolgáltató Központ Nonprofit Kft. ügyvezetője mondott beszédet. Többek között arról is szóltak, hogy a Gondosóra-program az idősokról történő gondoskodás kifinomult formája, amely nemzetközi téren is egyedülálló. A legkisebb településeken is elérhető, digitális segítségkérő és kapcsolattartó rendszer már a hatvanöt éven felüli lakosság megközelítőleg ötven százalékának, mintegy kilencszáz-ezer időszerű ember számára nyújt biztonságot.

A rendszeren keresztül eddig hetvenezer életet sikerült megmenteni, és hatszázhatvanezer esetben

sikerült segítséget nyújtani a mindennapokban. Ez a nagyságrend önmagában is mutatja az innovatív gondoskodási forma társadalmi jelentőségét.

Egész napos programok, előadások és szórakoztató műsorok

Napközben két helyszínen zajlott élénk, változatos műsor. A színpadon tizenhét előadóművész, neves énekesek, színművészek, valamint országosan ismert civil szervezetek, biztonsági, katasztrofavédelmi, pénzügyi és egészségügyi szakemberek vettek részt a programban.

A látogatók kerekasztal-beszélgetést is hallhattak rendőrségi és biztonsági szakértők közreműködésével. Az előadások az egészséges életmód, a biztonságos életvezetés és az egészségmegőrzés témáit járták körül. A komoly tartalmak között szórakoztató műsorszámok gondoskodtak a hangulat oldásáról.

Mi is az a Gondosóra?

A Gondosóra-programban a hatvanöt év felettiek térítésmentesen kaphatnak egy olyan eszközt, amellyel jelezhetik, ha egészségi ál-

lapotuk hirtelen rosszabbodik, és segítségre van szükségük. A káróra formátumú – de akár nyakba is akasztható – készülék önállóan is képes jelzést adni bizonyos események (mint például esés vagy az akkumulátor-merülése) esetén a diszpécserközpontnak, amely folyamatos ügyeletben fogadja a beérkező riasztásokat. Az ügyeletes azonnal felveszi a kapcsolatot a jelzést küldő személlyel, szóbeli tanácsot ad, értesíti a családtagokat, illetve szükség esetén a mentőszolgálatot is riaszthatja.

Különösen az egyedül élő idősök számára lehet ez a rendszer életmentő.

Együttműködés a honvédségi nyugdíjasok érdekében

A csuklóra erősíthető Gondosóra alkalmazását a Magyar Honvédség nyugállományú katonáit és volt polgári alkalmazottait összefogó szervezetek is támogatják. Nyitrai Zsolt miniszterelnöki biztos kezdeményezésére a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége (HOKOSZ) – amelynek klubunk is tagja – együttműködési megállapodást kötött a Kormányzati Szolgáltató Központ Nonprofit Kft.-vel.

A megállapodás célja, hogy a felek közösen népszerűsítsék a Gondosóra-programot, elősegítsék a honvédségi nyugállományúakról való gondoskodást, és javítsák életminőségüket. A dokumentum részletesen kitér a regisztráció támogatására, az adminisztráció segítésére, az információs anyagok és plakátok terjesztésére, tréningek és megbeszélések szervezésére, valamint a pályázati és projektalapú együttműködésre.

A megállapodást 2025. január 20-án a HOKOSZ képviseletében dr. Keszthelyi Gyula ügyvezető elnök, míg a Gondosóra-program részéről dr. Juhász Roland ügyvezető írta alá a Stefánia Palotában. A program ezentúl a honvédségi nyugdíjas szövetség országos tagszervezeteinek gondoskodási rendszerébe is beépül.

HOKOSZ és BPNYK a Gondosóra-napon

Együttműködési megállapodásunk alapján a HOKOSZ és a Budapesti Nyugállományúak Klubja (BPNYK) is lehetőséget kapott a Gondosóra-napon történő részvételre. Önálló standunkon a tájékozódni kívánó résztvevők számára elérhetővé tettük klubunk bemutatkozó szórólapját, az Obsitos magazint és a HOKOSZ Krónika számait, néhány történeti kiadványt és leporellót. Kiállítási standunkon klubunkat elnökünk és elnökségi

Tapasztalatok és életmentő történetek

Az MH Budapesti Nyugállományúak Klubjánál már több gyakorlati tapasztalat is keletkezett a Gondosóra hasznosságáról. A készülék révén több klubtagunk kapott segítséget váratlan egészségügyi problémája során.

■ Egyikük, H. T., 87 éves klubtagunk, – akivel a rendezvényen riport is készült – a saját kertjében combnyaktörést szenvedett. Gondosórája segítségével tudott csak segítséget kérni. Az eset tanulsága: a készüléket mindig magunknál kell tartani, hiszen H. T. csak nagy nehézségek árán, kétórás küzdelem után tudta elérni a lakásában hagyott segélykérőt. Tapasztalata alapján azt is javasolja kortársainak, hogy egy tartalék lakáskulcsot helyezzenek el egy közeli hozzátartozónál, barátnál vagy megbízható szomszédnál, mert az megkönnyíti a segítők bejutását a segélykérő otthonába, és meggyorsítja a beavatkozást.

■ Egy másik esetben H. I., szintén 80 év feletti klubtagunk, orvosi vizsgálathoz készülve rosszul lett az előkészítő gyógyszerrel. Éjfélkor, az eszméletvesztés határán, még éppen időben tudta aktiválni a Gondosráját, így megérkezett a segítség.

■ Hasonlóan tanulságos K. I.-né története is. Klubtagunk elesett a lakásában, térdfájdalma ellenére másnapig nem adott le jelzést, de amikor a fájdalom fokozódott, a Gondosóra használatával rövid időn belül megérkezett a segítség. Mint elmondta, „barátságos, mosolygós emberek jöttek, akiknek jelenléte már önmagában is jót tett a lelkemnek”. A kórházi kivizsgálás pedig gyorsabb ütemben történt, mint amikor korábban maga ment be a sürgősségi osztályra – tapasztalata szerint „a Gondosórának köszönhetően harmadannyi idő alatt megkapta az ellátást.”

tagjaink képviselték, akik tájékoztatták az érdeklődőket, valamint nyomtatott anyagokat adtak át a klub múltjáról és rendezvényeiről.

Büszkén mutathattuk be közösségünket, hiszen a HOKOSZ idén ünnepli fennállásának huszonötödik, míg a BPNYK alapításának hatvanötödik évfordulóját.

Klubunk mozgalmas életében kulturális, hadtudományi, repülési, kertészeti és ismeretterjesztő előa-

dások, kirándulások, zenés-táncos estek és ünnepi megemlékezések váltják egymást. Ezek a programok mentális frissességet és közösségi élményt nyújtanak tagjainknak, segítve ezzel az időskori demencia megelőzését is.

Tagtoborzás és jövőbeli célok

Nem titkolt szándékunk volt, hogy a szórólapokkal ne csak népszerűsítsük a klubot, hanem új tagokat is toborozunk. Örömmel tapasztaltuk, hogy sok érdeklődő vitte magával a bemutatkozó anyagot a belépés megfontolásának szándékával. Mások a klub honlapján (bpnyklub.hu) keresztül ismerkedhetnek meg bővebben tevékenységünkkel. Reméljük, egyre többen döntenek úgy, hogy csatlakoznak közösségünkhöz.

Dudás Sándor ny. alezredes

Fotó: Dudás Sándor ny. alezredes

Művészeti Seregszemle a BEOSZ és a HOKOSZ közös rendezésében

Számos művészeti ágban működnek csoportok országsszerte a honvédség nyugállományú szervezeteinél. Aktív tevékenységük befejezése után sokan továbbra is igénylik a közösséget, amelyet művészeti csoportokban, az alkotás és az önkifejezés örömeiben találnak meg.

Többen a nyugállományba kerüléssel felszabaduló időt használják fel arra, hogy önképzésbe kezdjenek, új ismereteket szerezzenek a művészetek terén, kibontakoztassák és továbbfejlesszék tehetségüket. Közös múltjuk, a haza védelme mellett a művészetek valamely ágának szeretete és aktív művelése is összeköti őket.

Országos „Ki mit tud?” nyugállományú katonáknak

A különböző csoportok, klubok tagjai tudásukat többnyire a lakóhelyükön szervezett fellépéseken, rendezvényeken mutatják meg, ám most első ízben került sor egy közös, országos méretű „Ki mit tud?” jellegű eseményre.

A rendezvényt végül kétnaposra kellett tervezni, olyan nagy volt az érdeklődés: az első napon 22 műsorszám hangzott el 206 fellépővel, míg a másodikon 25 produkció mutatkozott be 166 fellépő részvételével.

Az eseménynek a Bálna Honvédelmi Központ adott otthont. A műsorszámokhoz szükséges eszközöket, a hangosítást, az étkezést és minden egyéb szolgál-

tatást magas színvonalon nyújtották a szervezők.

Ünnep a művészet és a bajtársi közösség jegyében

Az október 29-én kezdődött rendezvényt Esküdt Lajos nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke, valamint dr. Keszthelyi Gyula nyugállományú dandártábornok, a HOKOSZ ügyvezető elnöke nyitotta meg.

Köszöntőikben elmondták: ez a seregszemle kiváló alkalom arra, hogy a fellépők megmutassák, milyen művészeti szintet értek el eddig. Nem történik hivatalos minősítés vagy zsűrizés, a produkciók művészi színvonalát értékelő elismerésre sem került sor – a cél az, hogy időskorú művészetkedvelőink bemutathassák tudásukat.

Sokszínű program, örömteli hangulat

A csoportos és egyéni fellépők érdekes, változatos műsorszámokat hoztak. Többek között több népdalkör, katona-, citera és kamarazenekar, versmondó, szóló néptáncosok,

senior örömtáncos csoport, valamint egy huszonöt tagú fúvószenekar mutatta be tudását.

A fellépők emléklapot és apró ajándékot kaptak a két szervezet vezetőitől. A program során több előadó tolmácsolásában is felcsendült a Honvéd banda szól a Stefánián című nóta, a fúvószenekar pedig a közönség lelkes kérésére ráadást is adott.

Közös célok, közös értékek

A HOKOSZ és a BEOSZ ezzel a remek hangulatú művészeti seregszemlével is megmutatta, hogy partnerei és nem ellenfelei vagy vetélytársai egymásnak. Együtt találták ki és valósították meg a rendezvényt. A jövőben is a kölcsönös előnyök és az érdekazonosság mentén kívánnak együttműködni – legyen szó akár a művészeti bemutatkozás rendszeres megismétléséről, akár a szervezetek életével összefüggő más közös kérdésekről.

(A seregszemléről készült fotómon-tázs a hátsó borítón található)

Dudás Sándor

Fotó: Dudás Sándor

Egy felejtethetetlen katonai parancsnok emlékére

Idén december 15-én lesz negyven éve, hogy váratlanul elhunyt Oláh István hadseregtábornok, a Magyar Népköztársaság honvédelmi minisztere. Az 1953–1958 között működött II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolában 1954. október 23-tól 1957. március 7-ig alezredesként parancsnok-helyettesként, majd iskolaparancsnokként szolgált. Egykori növendékei ma is őszinte tisztelettel és szeretettel emlékeznek rá.

Felejtethetetlen iskolánk legjobb és példaértékű parancsnoka, aki rendkívül katonás, határozott, ugyanakkor emberszerető és mindig segítőkész volt.

Korai évek és katonai pálya

Oláh István Nádudvaron született 1926. december 16-án. A Debreceni Református Kollégium Tanítóképző Intézetében 1942-ben kezdett tanulmányait 1945. március 15-én szakította meg, amikor önként jelentkezett az újjászerveződő hadseregbe. Április 12-én az ausztriai hadműveleti területre vonult.

A háború után század nevelőtisztként szolgált, majd 1945. november 3-án leszerelt. 1947-ben

szerezett tanítói oklevelet a debreceni Tanítóképző Intézetben, ezt követően a Kossuth Akadémia hallgatója lett, majd a Dózsa Lövész Tiszti Iskolán század- és zászlóaljparancsnoki beosztást töltött be. 1951–1952-ben elvégezte a Honvéd Akadémia Magasabb Parancsnoki Tanfolyamát.

Katonai vezetői szerepek

1952–1954 között a nyíregyházi 4. lövészhadosztály parancsnoka volt, és 1953. november 7-én alezredessé léptették elő. 1954-ben került a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolába vezetői beosztásba.

Az 1956-os forradalom idején Oláh István megvédte növendékeit, megszervezte biztonságos hazatérésüket és biztosította, hogy egyikük élete se kerüljön veszélybe.

Az iskola épülete a szovjet megszállásig a Szovjet Déli Hadsereg Főparancsnoksága alatt állt. 1957-ben a hűvösvölgyi katonai bázison újra indult a katonai középiskola, Oláh István akkor folytatta tanulmányait a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia levelező tagozatán.

Magas rendfokozatok és nemzeti szolgálat

1962–1964-ben Moszkvában végezte el a vezérkari akadémiát, majd hazatérve a kiképzési főcsoportfőnök helyettese, később általános helyettese lett. 1966-ban vezérőrnaggyá, majd később altábornaggyá, 1980-ban vezérezredessé nevezték ki. 1984–1985 között a Magyar Népköztársaság honvédelmi minisztereként szolgált hazáját, erősítve a nemzeti jellegű katonai intézményeket.

Emlék és tisztelet

Oláh István híres volt arról, hogy minden egykori növendékét megismerte. Szívből szolgált a hadsereget és a rákócistákat. Szíve 1985. december 15-én váratlanul megállt, lezárva szolgálatát.

Büszkéek vagyunk, hogy Oláh István leánya, Oláh Gyöngyi szintén a tagozatunk tagja. A rákócisták minden év december közepén közös megemlékezést tartanak és megkoszorúzzák a Fiumei úti sírkertben található síremlékét.

Hárai Tibor
a Rákóczi Tagozat elnöke

„A magyar hazát ma elsősorban nem a kard,
hanem a kultúra tarthatja meg és teheti ismét naggyá.”

(gróf Klebelsberg Kunó, 1875–1932)

Emlékezzünk Gróf Klebelsberg Kunóra!

Gróf Klebelsberg Kunó, a Horthy-korszak legkiemelkedőbb oktatáspolitikusa 1875. november 13-án született az Arad megyei Magyarpécskán. Édesapja gróf Klebelsberg Jakab, a császári és királyi hadsereg 14. huszárezredének századosa volt, édesanyja a nemesi származású felső- és alsóőri Farkas Aranka. Budapesti és berlini egyetemi évei után 1898-ban a budapesti egyetem állam- és jogtudományi karán a politikai tudományok doktorává avatták.

A neonacionalizmus eszméjét vallotta és a kultúrfölény gondolatát tűzte zászlajára, ami szerte békés úton is lehetőséget ad Magyarország számára a trianoni békeszerződés következményeinek enyhítésére. Célja volt, hogy a tudományos és oktatási intézményrendszer fejlesztésével erősítse a nemzeti öntudatot és a polgári műveltséget. Minisztersége (1922–1931) alatt példátlan lendülettel fejlesztette a magyar oktatást, tudományos életet és kulturális intézményrendszert. Politikáját áthatotta a keresztény-nemzeti értékrend, ugyanakkor pragmatikusan viszonyult a társadalmi kérdésekhez is. Bár egyetértett a zsidó értelmiség visszaszorításának igényével, 1928-ban mégis a numerus clausus törvénybe foglaltak enyhítését látta célszerűnek.

Reformok a tudás és művelődés szolgálatában

Minisztersége alatt népiskolák ezreit építtette, egyetemeket alapított, valamint kutatóközpontokat és külföldi kollégiumokat hozott létre a tehetséges fiatalok képzése érdekében. Vallotta, hogy a trianoni Magyarország jövőjét nem a katonai erő, hanem a művelődés fejlesztése biztosíthatja, ezért 1926 és 1929 között 5784 tanterem és 2278 tanítói lakás épült, emellett több mint 1500 iskolai könyvtár és 500 óvoda jött létre. A népiskolai hálózatot úgynevezett „érdekeltségi iskolák” formájában szervezte meg, hogy minden gyermek számára elérhető legyen az alapfokú oktatás. A nyolcosztályos elemi iskola tervezetét is kidolgozta, amelyet később, 1940-ben vezettek be. A középfokú oktatásban új iskolatípust hozott létre: a reál-gimnáziumot, ahol a természettudományok és a modern ismeretek kaptak nagyobb hangsúlyt.

A Collegium Hungaricumok és az európai szellemiség

A magyar tehetségek támogatása érdekében létrehozta a Collegium Hungaricumok hálózatát Európa nagyvárosaiban: 1924-ben Bécsben és Berlinben, 1927-ben Rómában, Párizsban és Zürichben. Ezek az intézmények nemcsak kutatásra, hanem kultúrdip-

lomáciai kapcsolatok kiépítésére is szolgáltak.

A felsőoktatás fejlesztése során a trianoni országrészekkel elcsatolt egyetemeket új helyre telepítette: a kolozsvári egyetem Szegeden, a pozsonyi egyetem Pécsen talált otthonra. Debrecenben is jelentős fejlesztéseket hajtott végre, és hazahívta a nyugatra került tudósokat, köztük Szent-Györgyi Albertet is.

A nagy mecénás öröksége

Klebelsberg Kunó 1931-ben távozott a miniszteri posztról, majd 1932 októberében, szívrohamban hunyt el. Szegeden, a Fogadalmi templomban helyezték örök nyugalomra, annak a városnak a szívében, amelynek fejlődéséért oly sokat tett.

Gondolatai ma is aktuálisak

Klebelsberg szellemi öröksége ma is iránytűként szolgál: hitt abban, hogy a nemzet felemelkedésének záloga a tudás és a kultúra. 1930-ban megjelent Világválságban című művében így fogalmazott: „A Trianontól legyengített magyarság képes lesz-e a most dúló világválságból új életerőre kapva kiemelkedni? (...) Ezekre a kérdésekre igyekeztem rávilágítani cikkeimben és beszédeimben, melyek háttérben egységes elgondolás áll.”

Csonka József
Rákóczi tagozat

Idősek világnapja

Október 6-án első ízben tartott közös rendezvényt a Budapesti Nyugállományúak Klubja és a Budapesti Rendőrfőkapitányság a Honvéd Kulturális Központban.

Az esemény apropóját az idősek világszerte október elsején ünnepelt világnapja adta. A szervezők olyan programot állítottak össze, amelyen a résztvevők érdekes előadásokat hallhattak az internet sötét oldaláról, az időskorúakat célzó kibertámadások elleni történő védekezésről, továbbá kerekasztal-beszélgetésre is sor került a kiberbiztonsági csalásokról („unokázós”, banki, telefonos és internetes bűncselekmények).

Az eseményen részt vett a két együttműködő társszervezet magas szintű képviselője: Esküdt Lajos nyugalmazott ezredes, a BEOSZ elnöke, és Galló István nyugalmazott ezredes, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület tiszteletbeli elnöke. Köszöntőt mondott dr. Osztóicsné Czéder Andrea rendőr alezredes, a BRFK Bűnmegelőzési Osztályának vezetője és dr. Vörös László Lajosné nyugállományú ezredes, a HOKOSZ ügyvezető elnöke.

Információátadás, tanácsadás

A rendezvény alkalmából az OTP, az MNB, a Magyar Vöröskereszt, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, az Igazságügyi Minisztérium Áldozatsegítő Központja, és a Nemzeti Védelmi Szolgálat jól felkészült munkatársai, szakterületi képviselői adták át ismereteiket a népes hallgatóságnak. A folyosón felállított standokon a két szervezet kétszáz-kétszáz tagjának nyílt lehetősége első kézből információ szerzésére az életkoruk kihívásaihoz, az időskorral járó speciális problémáik megoldásához kapcsolódó kérdésekre. Igénybe vehettek életviteli, életmódbeli, táplálkozási, bank- és informatikai biztonsági tanácsadást, vala-

mint alkalmuk nyílt vércukor- és vérnyomásmérésre is.

Elismerésekkel zárult a nap

Az esemény hangulatát a BRFK kórusának fellépése színesítette, amely klasszikusokkal és mozifilmeket idéző kórusművekkel mutatkozott be. Végezetül a szervezők emléklapokat adtak át, amelyekkel az időskori védelemben kiemelkedően teljesítők erőfeszítését ismerték el. A BRFK részéről hárman, míg klubunk részéről Bartos Lászlóné, a klub pénztárosa, és Radványi Imréné, a Kertbarát tagozat elnöke részesült ebben az elismerésben.

Szöveg és fotók: Dudás Sándor ny. alezredes

Sírgondozás Kiskunlacházán

2025. október 14-én – a közelgő halottak napja alkalmából – az MH Budapesti Nyugállományúak Klubjának kis csoportja megkoszorúzta az egykori székesfehérvári 28. csatarepülő-hadosztályban szolgált és 1953. augusztus 7-én repülőkatasztrófát szenvedett Kopcsik László hadnagy, századparancsnok és Fekete Balázs szakaszvezető légilövész sírjait.

2005–2025: A MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Budaörsi Tagozat története

A tagozat 2005. április 8-án 41 fővel alakult Harkai Péter nyugalmazott ezredes javaslatára és szervezésében, aki a tagozatot elnöként 2018-ban bekövetkezett haláláig vezette. Az elnöki feladatokat később Takács József nyugállományú alezredes vette át. Az alapító titkár Pálos Imre nyugállományú törzsszászlós, míg a pénztárnok Ludwig Mária volt. Haláluk után a titkári feladatokat Takács László nyugállományú ezredes, míg a pénztárnoki feladatokat Takács Józsefné, honvédségi nyugdíjas vette át. Mindannyian kiváló munkát végeztek.

Néhány éve Garabics Csabáné nyugállományú főtörzssőrmester a tagozat képviselője a BPNYKLUB Szociális és Kegyeleti Bizottságában, míg Fischer Jánosné, honvédségi nyugdíjas a közművelődési bizottság tagja. Misik Tibor nyugállományú alezredes a klub informatikai elnökhelyetteseként képviseli a tagozatot a klub elnökségében.

Az elmúlt húsz év alatt a tagozat létszáma az elhalálozások, valamint a be- és kilépések következtében 23 főre csökkent, a jelenlegi létszám azonban 40 fő. A tagozat minden hónap második péntekén, 15 órakor tartja klubdelutánját Budaörsön, a Jókai Mór Művelődési Ház Nyugdíjasok Házában. Az elnök részt vesz a Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban a BPNYKLUB klubtanács ülésén, míg a tagozat képviselői a titkári értekezleteken, a szociális és kegyeleti bizottság, valamint a közművelődési bizottság ülésein. A tagozat képviselői a BPNYKLUB egyéb rendezvényein szinte minden alkalommal részt vesznek. Szoros kapcsolatot ápolnak a Bobák Bálint Nyugdíjas Országjáró Egyesülettel és vezetőjével, Jelen Károly elnökkel, akikkel számtalan közös kiránduláson vettek részt. A tagozat jelenlegi vezetése elkötelezett abban, hogy a tagok művelődési igényeit az elkövetkező években is tartalmas programokkal elégítse ki.

A tagok az elmúlt húsz év alatt bejárták szinte egész Európát

Oly sok úticélt értek el, amennyit felsorolni is nehéz. Jártak többek között Kárpátalján, ahol a Honfoglalás Emlékműnél elénekeltek a Himnusz, de a hős asszony, Zrínyi Ilona által védett munkácsi várban tett séta is szívet melengető élmény volt. Voltak Észak-Erdélyben, Nagyváradon, a Károlyi-kastélyban, megkoszorúzták Koltón a kastély kertjében Petőfi Sándor szobrát, gőzmozdonnyal húzott vonaton utaztak a máramarosi bércek tövébe, a Barcafalvi ortodox kolostorhoz.

A székelyföldi Gyergyószentmiklóson disznóvágáson vettek részt, majd Csíkszeredán szilvesztereztek. Csángóföldön megnézték az ezeréves határ követ, a bakterházat és a Rákóczi-várat. Sétáltak a Békás-szorosban, látták Kolozsváron Mátyás király szülőházát, sétáltak Marosvásárhely főterén és várában. Megcsodálták Gyulafehérvárt, Nagyenyed líceumát és

a Hunyadiak családi fészket, Vajdahunyad várát. Sétáltak a Tordai-hasadék szikláinak között, és kellemes napokat töltöttek Torockón is.

■ **Párizs nevezetességei:** az Eiffel-torony, a Diadalív, a Notre-Dame, Napóleon sírja, a Louvre, a Rodin Múzeum és Versailles – csodák soraként vonultak fel előttük. A Loire menti kastélyok (Chambord, Chenonceau, Amboise, D'Usse) szintén lenyűgözték őket.

■ **II. Lajos bajor király gyönyörű várkastélyai** (Hohenschwangau, Neuschwanstein, Herrenchiemsee, Linderhof), Svájc fantasztikus hegyei – Zermattból fogaskerekűvel 3000 méterre, a Matterhorn látványa –, a Genf-tó partján előbukkanó Chillon vára, Luzern Kápolna-hídja és Oroszlán- emlékműve, Zürich szépsége, a Rajna-vízesés mind lenyűgözték őket.

■ **A krakkói kirándulás** során a Wawel, a Szent Mária-bazilika 80 méter magas faragású oltárképe, a Posztócsarnok megtekintése után útba ejtették Bem szülővárosát, Tarnówot, ahol virágot helyeztek el a szabadsághős sírjára. Częstochowában megnézték a Fekete Madonnát.

■ **Szicília Taorminája** – a görögnek mondott római színházzal – egy ékszerdoboz a szigeten! Szirakuzában az antik görög színház és a Nimfák

fürdője volt különleges látványosság. A csoport itt, a „Dionysos fülének” nevezett mesterséges barlangban, elénekelte Kodály „A csitári hegyek alatt” című dalát, komoly sikert aratva a helyi lakosok körében.

■ **Szerbia** – Nándorfehérvár (a mai Belgrád) vára, a Tara folyó völgye és festői hídja, a monumentális Pétervárad vára – újabb történelmi emlékhelyet kínált. Montenegró is felejthetetlen élmény volt. A budaörsi klubtagok Albániában felkeresték Szkander bég mauzóleumát és várát, megkóstolták a Szkander bég konyakot, jártak Tiranában, Dubrovnikban, Bosznia-Hercegovinában (Mostarban és Szarajevóban), valamint Bajmóc és Zólyom váraiban is.

■ **Szentpétervár** – Az Észak Veleceje volt talán a legnagyobb élmény. A város gyönyörű és tiszta, az Ermitázs betekintést engedett a történelmi település minden képzeletet felülmúló csodáiba. Megcsodálták Petrodvorec palotáját és működő szökőkútjait, valamint a Carszkoje Szelóban található Katalin palotát és annak híres Borostyán-termét.

Magyarországi barangolások

Tagjaink kirándultak a Nyírségben, bejárták Tiszadob büszkeségét, az Andrassy-kastélyt, Nyírbátorban a Batori-kastélyt. Máriapócsra és Máriagyűdön megnézték a kegytemplomokat. Utaztak kisvasúton a gemenci erdőben, majd a zalai dombovidéken és az Őrségben. Felgyalogoltak a Sümegi várba; megnézték a sárvári vár kiállításait is. Voltak Egerben és a villányi borvidéken is – a Szépasszonyvölgy után a Bock

Pincészet híres borait is kóstolták. Megnézték Siklós várát is.

Ellátogattak Szolnokra a Repülőlőmúzeumba, Pannonhalmára a Bencés apátságba, Sopronba (Fertő-tavi hajókázással), a fertődi Esterházy-kastélyba, a Fertőrákosi Kőfejtő és Barlangszínházba, valamint Gyulára a téglavárhoz is. Bejárták Mátyás király visegrádi palotáját, tatai vadászkastélyát, Komárom várának védműveit, Esztergom lenyűgöző bazilikáját, Simontornya és Ozora (Ozori Pipo) várát, Dégen a Festetics-, Fehérvárcsurgón a Károlyi-kastélyokat. Nem hagyták ki Keszthelyen a Festetics-kastélyt és a tapolcai tavasbarlangi csónakázást sem. Ahol gyógyfürdők is voltak, ott csobbantak.

Pihentek a Magyar Honvédség bujádi üdülőjében, kirándultak Salgó várához, megnézték Szécsényben a Kubinyi Ferenc Múzeumot. Többnapos kirándulás keretében meglátogatták Bakonybélben a Szent Mauriciusz bencés rendi kolostort, a Pannon Csillagdat, a Hubertlaki tavat (a magyar Gyilkos-tavat), és erdőbényei üdülésük idején bejárták a szerencsi és a regéci Rákóczi-várakat, Vizsolyt, valamint Füzesrádán a Károlyi-kastélyt. Felgyalogoltak Zemplén „tengerszeméhez”, a Megyeri-tóhoz. Meglátogatták a muhi csata nemzeti emlékhelyét és a mádi zsinagógát. Kirándultak Szabadkígyósra, ahol megcsodálták a felújított Wenckheim-kastélyt. Gyönyörű napokat töltöttek Kaszópusztán. Szeged és a szabadtéri játékok a kedvenc élményeik közé tartozik. Megnézték Budapesten a Nemzeti Múzeumban a Seuso-kincseket, a Nemzeti Galériában a Szinnyi Merse Pál kiállítást, a felújított Szépművészeti Múzeumot, majd a Tutanhamon-kiállítást.

Takács József ny. alez.

BPNYKLUB Budaörsi

Tagozat elnök

Terménybemutató a Stefánia Palotában

Az MH BPNYKLUB Kertbarát tagozata 2025 szeptemberében 24 kertbarát kör részvételével megrendezte az országos terménybemutatót a Stefánia Palotában. Igaz, az esőre hajló idő miatt nem a szabadban, az udvaron, hanem az épületben zajlott az esemény. A helyszínváltozás azonban nem befolyásolta a programokat, a kiállítás színvonalára sem szenvedett csorbát.

A rendezvény a védnökök és hivatalos személyek figyelmét is felkeltette, köztük Tarpataki Tamás helyettes szakállamtitkáráét, aki Nagy István agrárminiszter, a fővédnök képviselőjében köszöntötte az összegyűlteket. Méltatta a kertbarátok igyekezetét, akik erős közösséget alkotnak, és ez az alapja a jövőnek, a kertművelés terjedésének. Szabadosné Kovács Lilla, a Honvéd Kulturális Központ főtanácsosa is kiemelte a honvéd kertbarát tagozat kitartó tevékenységét, amelynek köszönhetően a rendezvény immár országos bemutatóvá nőtte ki magát.

Díjkiosztás és elismerések

Dr. Keszthelyi Gyula, a BPNYKLUB elnöke méltatta a kertbarát tagozat fejlődését, amelyet még a koronavírus sem hátráltatott. Ennek eredménye az a kitűnő ötlet is, hogy a palota belső tereiből az udvarra kerüljön a bemutató, amely így még

több látogatót vonz. Dr. Orlóczy László, az ELTE Fűvészkert igazgatója, a bemutató egyik védnöke az idei aszályos nyárra utalva klímakrízisről beszélt. A terménybemutató bizonyítja, hogy a kertbarátok eddig jól vették ezt az akadályt.

Fotópályázat és Bálint György Emlékdíj

A köszöntők után megkezdődött a díjkiosztás. Elsőként a Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetsége által kiírt fotópályázat eredményét hirdették ki, amelynek témája a közösségi kertek és a gyermekek bevonása a kertművelésbe volt. Tizenhatan pályáztak (köztük e sorok írója is, aki Gyomlálás című képével a zsűri második díját érdemelte ki). Ebben az évben a kertbarát tagozat Bálint György Honvéd Kertbarát Emlékdíjat is alapított. A díjakat ünnepélyes keretek között adták át az arra érdemeseknek.

Legszebb kertek versenye és szórakoztató programok

A legszebb budapesti kertek versenyére idén 44 kertet neveztek be, köztük két óvodai kertet is, ami örvendetes a kertmozgalom jövőjét illetően. A kertbarát tagozatból hárman vehettek át díszoklevelet és Gardena ajándécsomagot: Máté Ferencné a családi házak díszkertjei, illetve Szabó Sándorné és Czigány Attila a családi házak gazdasági kertjei verseny győzteseként.

A díjkiosztás szüneteiben Kéméndi Tamás harmonikaművész és Györfi Anna énekművész szórakoztatta a közönséget.

Az eseményt a meghívottak és díjazottak számára adott állófogadás zárta, ahol Radványi Katalin, a kertbarát tagozat elnöke mondott pohárköszöntőt.

*Kolossváry Miklós
nyugállományú alezredes*

Fotó: Dudás Sándor ny. alezredes

Bálint György Honvéd Kertbarát Emlékdíj

Előző cikkünkben beszámoltunk az MH BPNYKLUB Kertbarát tagozatának 24 kertbarátkör részvételével lezajlott termény- és termékbemutatójáról, amelyen első alkalommal adták át a Bálint György Honvéd Kertbarát Emlékdíjat az arra érdemeseknek. A díjat azok kaphatják, akik jelentős mértékben hozzájárultak a tagozat és a kertbarát mozgalom eredményeihez, valamint Bálint György (1919–2020) kertészmérnök, a magyar kertészet kiemelkedő egyénisége, a tagozat alapítója és több évtizedes szakmai vezetője emlékének ápolásához. Ő volt az ország kertjeinek „influenszere”: televíziós megjelenéseivel, több mint 30 könyvével és számtalan cikkével, valamint a Virágos Magyarországiért mozgalom elindításával 417 ezer Facebook-követőt is elért 99 éves korában.

Bálint György és a kertbarátok

A honvéd kertbarátok és Bálint György szakmai kapcsolatának története több mint ötven évre nyúlik vissza. 1972-ben alakult meg a Kertészkedők Klubja, ahol Bálint György vállalta a szakmai vezetést. Bálint gazda irányításával sikeresen kialakult egy baráti, kertészkedést szerető közösség, amely rendszeresen szervezett szakmai kirándulásokat, terménybemutatókat, emellett bográcsolás is szerepelt a programban. A tagság mára 110 főre nőtt, és összejöveteleit a Stefánia Palotában tartja. Az évek során a klub átvészelt nehézségeket, átszervezéseket, mégis meghatározó szereplővé vált az országos kertbarát mozgalomban.

Bálint gazda öröksége

Bálint György 1987-ben búcsúzott a kertbarátoktól, utódjaként dr. Komiszár Lajost jelölte ki, aki szintén televíziós szakértőként is ismert. Gyuri bácsi továbbra is figyelemmel kísérte a honvéd kertbarátok életét, látogatta programjaikat, zsűrizett terménybemutatókat, és szakmai tanácsokkal szolgált. 2011-ben életveszélyes balesetet szenvedett, de szerencsésen felépült, és 100. születésnapját a kertbarátok körében ünnepelte. 2020 júniusában hunyt el, temetésén többszázan vettek részt.

Az emlékdíj célja

A Bálint György Honvéd Kertbarát Emlékdíj alapításával a tagozat célja az, hogy az elismerés névadójának életművét és szellemiségét megőrizze, terjessze, és tovább ösztönözze a kertbarát mozgalom fejlődését. Az emlékdíj kifejezi a tagozat megbecsülését és köszönetét azoknak a személyiségeknek és szervezeteknek, akik érdemben segítik a kertbarát közösség munkáját.

*Kolossváry Miklós
nyugalmazott alezredes
Kertbarát tagozat titkár*

Az első díjazottak

Akik idén elsőként kiérdemelték az elismerést, dr. Komiszár Lajos, a dísznövénytermesztés kiemelkedő szakértője, nyugalmazott egyetemi főtanácsos, a tagozat szakmai vezetője, Tóth Károly nyugalmazott ezredes, a tagozatot 18 évig vezető, már visszavonult elnöke, valamint dr. Keszthelyi Gyula nyugalmazott dandártábornok, a klub elnöke, a tagozat szorgalmas kertészkedő tagja, az újabb feladatok inspirálója és a megoldások segítője. Az indoklás szerint mindannyian rászolgáltak a Bálint György, a magyar kertbarát mozgalom egyik apostola által fémjelzett elismerésre.

A group of people are celebrating, holding champagne glasses and lit sparklers. The scene is festive and celebratory.

BUÉK 2026!

Lassan közeledik az év vége. Családi körben, baráti társaságban előkerülnek a régi, embert próbáló események emlékei, vagy éppen a még ma is megmosolyogtató történetek. Szerkesztőségünk most egy ilyen csokorral kedveskedik olvasóinknak. Vidáman ünnepelve búcsúzzunk az óévtől, és jókedvűen köszöntjük az újat!

Az első őrszolgálat

Az első őrszolgálatra mindig izgalommal készült az újonc katona – és a parancsnoka is. Nálunk az volt a gyakorlat, hogy erre a komoly, éles fegyveres szolgálatra az alulkalet ügyeletes tiszt szolgálatát az őrszolgálatot adó alegység parancsnoka adja. A szolgálat előtti napokban szinte minden foglalkozáson előkerült az őrszolgálat tematikája, a felállított örök kötelelességeinek iskolázása. Így volt ez velünk is.

Az őrparancsnokkal egyeztet-tük, hogy az első ellenőrzést még viszonylag jó látási viszonyok között végezzük, csökkentve az újoncokban a feszültséget. Az őrségváltást követően nem sokkal össze is

állt az ellenőrző különítmény. A késő őszi, borongós, szeles időben az őrparancsnok, mint ellenőrző előjáró, jómagam és a biztosító elindultunk. Az egyes őrhelyhez közeledve láttuk, hogy az őr észrevett bennünket. Izgatottan igazgatta felszerelését, és várta érkezésünket. Egyre közelebb értünk hozzá, de nem tett semmilyen felszólítást, csak egyhelyben toporgott. Amikor már majdnem kézzel is elérjük volna, végre egy vékony, remegő, kétségbeesett hang szólalt meg:

– Hadnagy elvtárs, tessenek szívesek megállni, mert nekem különben lőnöm kell!

Nem erre számítottunk. Visszafojtottuk a nevetést, és „szigorú” ellenőrzést hajtottunk végre. Mentségére szóljon örünknek, hogy leszereléskor tartalékos őrmesterként, kétszeres kiváló Vozduh-főkezelőként búcsúztunk el egymástól.

Temetés

Egy katonánk váratlanul elhunyt. A temetésen való részvételre a parancsnok az osztály politikai tiszt helyettesét, egy szakasztársat és engem jelölt ki. A város is isme-

retlen volt, a temető pedig még inkább. Megtaláltuk a temetőt (amelyből három is volt a városban), de hogy a ravatalozó merre van, fogalmunk sem volt. Tétován araszoltunk a bejáratnál, amikor a pol. helyettes gyorsan reagált.

– Álljon meg, fiam! – szólt hirtelen a gépkocsivezető sorkatonánk, majd letekerte az ablakot, és a mellettünk épp elhaladó egyházfőhöz fordult:

– Bocsánat, pap elvtárs! Nem tudja, merre van a ravatalozó?

A lelkész útbaigazított. Az egyházi szertartás alatt nem mertünk egymásra nézni a sorival, mert ugyan átéreztük a helyzet szomorúságát, de ez a diskurzus valahogy mindig előjött.

Az első lövészet

Alapképzésünk legizgalmasabb pontjához érkeztünk. Nemcsak tisztítottuk – naponta – a PPS géppisztolyunkat, hanem végre lőhattunk is vele. Magától értetődő dolog volt, hogy mint leendő tisztek gyalogmenetben, nótaszóval vonultunk a kies, törtéti országu-ton a lőtérig. – Október vé-

gét írtuk, az időjárás kegyes volt hozzánk, a nap hétágra sütött ránk. A délelőtti elméleti foglalkozásokkal és persze némi gyakorlati feladattal telt: fegyverismeret, a géppisztoly szét- és összeszerelése, lövészetknő kiásása stb. Így érkezünk el az ebédidőig. Az öreg katonák és rajparancsnokaink a biztosításra kirendelt Csepel teherautó árnyékában hűsöltek, míg mi, „örömkatonák”, a kiásott lövészetknőink homokkupacain ücsörögve izzadtunk és vártuk a csodát: a fegyverropogás zaját, a pontos célzást igazoló furnércéltáblák „halálos sebesüléseit”, egy szóval a tényleges lövészetet.

– Sipos növendék! – sivített a lőtér csendjébe rajparancsnokunk, Kovács honvéd, alias Figaró, semmivel össze nem téveszthető hangján.

Sipi már robogott is a Csepelhez, ahol Figaró, a mutatóujján lóbálva alumínium kulacsát, közölte vele:

– Növendék! Szorítsa ki ebből a levegőt!

Ez magyarra fordítva azt jelentette, hogy a kb. egy kilométerre lévő kútról hozzon neki vizet. Sipi elvette a kulacsot, majd távozott.

Kisvártatva megérkezett Sipos, és közölte:

– Honvéd elvtárs, jelentem, a feladatot végrehajtottam.

És átadta a tökéletesen lapos, immáron csak kétdimenziós kulacsot. Figarónak még a lélegzete is elállt.

– Mit csinált maga, örült?! – üvöltött Sipi felé.

– Jelentem, nem volt egyszerű, de a műhelykocsi kalapácsával viszonylag jól sikerült – volt a válasz.

Szabályzatismeret

Az alegységügyeletes az eltávozásra menőket felvezette az ÜTI-hez. Az ÜTI-honvéd, meglátva válszalagunkon a megkü-

lönbötgető aranycsíkot, kellő antipátiával kezdte ellenőrzésünket: gombkészlet, hajhosszúság, cipő tisztasága stb., majd a szabályzatismeret következett.

– Kinek teljesít tiszteletadást, növendék? – sorolta az ügyeletes.

Soroltuk gyorsan, mert a vonat már közeledett az állomáshoz: előjárónak, feljebbvalónak, rendőrnek, katonának, kiemelt hősi emlékműnek... – és még? – érdeklődött tovább az ügyeletes.

Néma csend, amelyet ő tört meg:

– Most visszamennek, és megtanulják a szabályzatot, aztán majd újra találkozunk.

Futás vissza a körletbe, alaki gyakorlat előkapva, gyorsolvasás, és már újra az ÜTI szobája előtt felsorakozva. Az előző tortúra, majd a tiszteletadás kérdése következett. Minden szépen sorjában, kiegészítve azzal, hogy sőtétben a tolató vasutasnak is tiszteletet kell adni. De az ellenőrző hajthatatlan volt:

– ...és még?

A következő ajánlat az volt, hogy ha az újabb próbálkozásnál is ilyen felkészületlenül jelentkezünk, akkor nem eltáv, hanem fogda lesz. Ekkor Nagy Jancsi szakasztársunk engedélyt kért, hogy kérdezzen:

– Mit hagyunk ki, százados elvtárs?

– Mit, mit? Ott van a szabályzatban, hogy hadihajón a hajózáslónak! – válaszolta a tiszt.

Erre aztán Jancsinál elszakadt a cérna, és jellegzetes palóc akcentusával közölte:

– Rohadjak meg, ha Cegléd és Balassagyarmat között egy hadihajóval is találkozom!

Az ÜTI erre csak annyit tudott kipurcsolni magából:

– Jobbra át! Irány a kapu! Jó utat!

IMPRESSZUM

HOKOSZ KRÓNIKA

A Honvédségi Nyugdíjas Klubok
Országos Szövetsége és az MH Budapesti
Nyugállományúak Klubja kiadványa

Megjelenik évente 3 alkalommal

2025/3. szám

Szerkesztőbizottság

Elnök:

Dr. Keszthelyi Gyula

Tagok:

Büki Péter, Dr. Gruber Nándor, Dudás Sándor
Pácser Bálint, Hárar Tibor, Kolossváry Miklós,
Kulcsár István †

A folyóirat kiadásában és terjesztésében
közreműködik a HM Zrínyi Geoinformációs
és Toborzástámogató Közhasznú
Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
(HM Zrínyi Nonprofit Kft.)

Felelős vezető:

Kulcsár Gábor ügyvezető

A Zrínyi Kiadó igazgatója:

Dr. Hajdú Ferenc

Folyóiratszerkesztőség-vezető:

Eisrichné Schubert Andrea

Felelős szerkesztő: Schweiczter Tímea Aina

Tervezés, tördelés és képfeldolgozás: Dallos Tamás

Műszaki szerkesztés: Gróf István

Címlap grafikai terve: Győri László

Szerkesztőségi titkár: Tóthné Szűcs Nikolett

Tothne.SzucsNikolett@hmzrinyi.hu

A szerkesztőség elérhetősége:

1024 Budapest, Szilágyi E. fasor 7–9.

Telefon: (70) 199-8648

E-mail: hokoszkrönika@hokosz.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Geoinformációs

és Toborzástámogató Közhasznú Nonprofit Korlátolt

Felelősségű Társaság,

Kreatív Tervező és Sokszorosító Igazgatóság

Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható:
bpnyklub.hu

BÁLNA HONVÉDELMI KÖZPONT

A képek a 2025-ös Művészeti Seregszemléről készültek